

KVINNORNAS TIDNING

N:o 12. 4:de årg.

23 Mars 1924.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag.
Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomiafdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Vallgatan 27, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6.—, 1/2 år Kr. 3:50, 1/4 år Kr. 2.—
Lösnummer 15 öre.
Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1924.

Eftertryck tillåtes gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

Utlandskronika i sammandrag. En utmärkt idé. "O, forna tiders kvinnor"! — Av Eira Brehm.
Sympatier och antipatier. Hat, antipati och vrede som krafter till det goda. III. Av ***.
Från kvinnovärlden.
Studier i nationalekonomi. Av Fil. lic. Fabian von Koch.
Teater.
Hembiträdet. Av Ragna Peters.
Insändarnes spalt: Kvinnan och hemmet. Av Felicia.
En bok för sjuka.
Hjältinnan.
Silverslidan. Roman av Ilse Leskien.

Utlandskronika i sammandrag.

Den gångna veckan har varit synnerligen god för den franska regeringen. Fransen har, tack vare de amerikanska och engelska lånen, visat fortsatt förbättring, senaten har tagit regeringens finansreform, varigenom den segslitna budgetfrågan lösts, den allmänna stämningen inom landet har blivit förhoppningsfullare och karskare, varjämte tullverket rapporterat att utförelsen av franska varor för första gången på årtal överstigit införseln från utlandet.

Men denna ljusa bild har sin fransida: det förljades, att de stora amerikanska och engelska lånen lämnats på hårda villkor, det misstänktes, att Frankrike kommit i ett beroende av den internationella finanssen, vilket kan bli bindande och förpliktande, när skadestandsfrågan skall lösas, och tvinga till icke önskade eftergifter. Slutligen profeteras, att fransen trots lånen och trots inrikesljudningen icke skall kunna hållas uppe. Just när detta skrives kommer meddelandet, att fransen åter tagit ett steg nedåt.

Tanken på att förlänga den franska deputeradekammarens fullmakt utöver den lagenliga gränsen har uppgivits och nyval komma att äga rum i medio av maj. Oppositionspartierna (vänstern) önska att valen till tiden skola sammanfalla med de tyska riksdagsvalen. Komma dessa senare först och med seger för de fruktade nationalisterna, skola de ge den franska högern vind i seglen. Blir allt detta fallet, kommer förhållandet mellan Frankrike och Tyskland att antaga en mera spänd karaktär.

Den engelska regeringen å sin sida har haft en svart vecka. Parlamentet har kommit efter med sitt arbete och regeringen, som önskade få ett par enskilda (socialistiska) motioner ålydsamt behandlade begärde att regeringen om parlamentsförhandlingarna avslutade senast kl. 11 på kvällen skulle upphävas och nattplenum hållas. Vid omröstningen sveko en betydande del liberaler regeringen, som såg sitt förslag förkastat. Det hela får inga politiska följder, men måste ur regeringens synpunkt sett betraktas som en kännbar förödmjukelse. Regeringsorganet utöser sin

vrede över det liberala partiet och förutspår dess snara och fullständiga förintelse. Tvåpartisystemet kommer, framhålles det, att återställas; "förr eller senare måste kapitalismens anhängare ställa upp mot arbetarne — ju förr, desto bättre, säga vi!"

Den hotande kolgruvekonflikten upptar f. n. den engelska allmänhetens intresse. Det nu gällande arbetsavtalet utgår den 17 april, och enighet om det nya har icke kunnat uppnås mellan kolgruveägarna och de 80,000 arbetarne. Om det hela skall leda till strejk eller ej kan icke förutsägas.

Engelska regeringen har slopat den från förra regeringen ärvda planen på en stor flottbas i Singapore, Indien. Överhuset har uttalat sitt beklagande. Pressen står delad. I Australien och Nya Zeeland, där man för försvarsskäl ivrigt ästundat flottbasen, är besvikelsen stor. Frågan kommer att upptagas i underhuset.

Den engelska finansvärlden är icke helt nöjd med att Frankrike fått lånehjälpen. Man fruktar, att Poincaré skall använda francens upprykning som ett argument för att fortsätta sin Ruhrpolitik, en politik som England ogillat under tre olika på varandra följande regeringar.

"Berliner Tageblatt" har publicerat hemliga militärfördrag mellan Frankrike och Tjeckoslovakien riktade särskilt mot Tyskland men även med spets mot Österrike och Italien. De båda fördragsmakterna förklara dokumenten falska.

Den nya belgiska ministären Theunis har deklarerat sin avsikt att med fasthet och försonlighet utkräva så mycket som möjligt av det tyska skadeståndet.

I Italien har man med festliga ceremonier och under folkets hänförelse firat den på fredlig väg från Jugoslavien förvärvade staden Fiumes förenig med den italienska staten.

Det härskande grekiska partiet vill utan folkets hörande proklamera republik och förmå konungen till abdikation.

En utmärkt idé.

Något att beakta för dem som sätta bo.

Försäkringsbolaget Svea och firman Ferd. Lundquist & Co: i Göteborg hava träffat avtal om ett samarbete, kallat *bosättningsförsäkring*. Firman utlämnar allt till en bosättning hörande mot en fjärdedel av köpesumman kontant och en försäkring på återstoden. I försäkringspremien ingår även en avbetalning på skuldsommen, vilken sålunda efter hand reduceras och efter fem år är gjäldad i sin helhet. Därefter minskas premien och försäkringen övergår till en kombinerad liv- och kapitalförsäkring med utbetalning vid försäkringstagarens död eller fyllda 65 år.

Skulle försäkringstagaren avlida innan skulden är betalad, gottgör försäkringsbolaget firman för det resterande beloppet, och boet tillfaller med full äganderätt den efterlevande familjen.

"O, forna tiders kvinnor...!"

Var skulle man söka er, om inte i Gösta Berlings saga?

Jag sitter som tusentals andra i dessa dagar och ser hur denna saga över alla sagor söker taga form och gestalt på den vita duken.

Men fantasiens jättebin ha varit för stora för verklighetens kupa. Det är inte längre Selma Lagerlöfs dikt. Gösta Berling är ingen fältherre, endast skald, och majorskan, den mäktiga, underbara, som fick Karlstads herrar och domkapitel att dansa, har en aldeles för vacker påls.

Och ändå är detta Selma Lagerlöfs verk. Hennes är Löfvens långa sjö, hennes det härliga landet med skogar, forsar och vattendrag. Hennes och sagans äro kvinnorna, de unga och de gamla.

O, sena tiders kvinnor, hur olika dem äro ni ej!

Jag sitter och ser dem tåga förbi på den vita duken. Den stolta Anna Stjärnhök, den svärmiska Ebba Dohna, den sköna Marianne Sinclair, den ljuva Elisabet Dohna! Och där bakom den av fadersmyndigheten obehagligt stängda porten anar man hur Marianne Sinclaires mor, olydig och trotsande, smyger ned för trappan för att öppna för den förskjutna dottern, som i balstass och tunna sidenskor står och fryser ute i de kalla snödrivorna. Sådana voro ni! Alla ginga ni era egna vägar — djärva kvinnovägar till kärleken. I er alla fanns ett stycke av majorskans själ, den underbaraste, den hårdaste, den vekaste ibland er.

Romantikens döttrar! Kärlekens, skönhetsens lovsångerskor! Fina och veka voro era lemmar, men som stäl era sinnen. Milda och fogliga voro ni, så länge färden gick fram på den stig ni ville, men istadiga som vilda hästar, när någon sökte leda er därifrån. — Vad blev det av din myndighet, Melchior Sinclair? — Förmodade du kuva din hustru, enfaldige Henrik Dohna? — Och du, gamle björnvaktare och människofjende, hur vågade du någonsin drömma om att den härliga Margareta Celsing skulle bli din! — Hör bara, hur hennes stämma triumferar, när hon äntligen får ropa ut sanningen. Se, hur hon blir ung och skön på nytt, den gamla barska majorskan, när hon slutligen får tala öppet om den man, som fyllde hennes liv med kärlekens sötma, med nöjen och glädje.

O, forna tiders kvinnor! Eros hette allhärskaren över ert liv. Våldig var han, och väldig den makt han genom er utövade i Vermland. Hans stämma var det som sjöng i de dånande hammarslagen, han som ledde nöjets längdans kring Löfvens väna sjö. Såsom en lustgård låg livet under hans spira i härryckning och glans.

Var är nu ditt valde, Eros? Var dina sköna, stolta legioner? Genom hundra år när oss ryktet om din härlighet och makt. Och vi första att den varit större än vi nu kunna fatta....

På den vita duken blekna ödena bort. Sköna, mäktiga, självrådiga kvinnors stormigt stora öden... Ljusets i salongen tändes... O, sena tiders kvinnor: Det var en gång...!

Eira Brehm.

Sympatier och antipatier.

Hat, antipati och vrede som krafter till det goda.

Av ***.

III.

Antipati och hat äro otvivelaktigt samma affekt, ehuru av olika styrkegrad, den svagaste och den starkaste. Mellan dem ligger agget.

Den känsla vi beteckna med ordet "hat" har alltid en bestämd orsak, verklig eller inbillad. Den förutsätter en liden oförrätt, en kränkning, fruktan, skadade intressen, ett fientligt motsatsförhållande på t. ex. det sociala och politiska området, el. d. Även agget är otänkbart utan en liknande förutsättning.

Antipatien är det grundlösa hatet, det till vilket ingen verklig orsak finns, utan som leder sin upprinnelse från en naturlig ond benägenhet eller en tanklös ovana att reagera kallt, ofördragsamt, ovanligt och föraktfullt mot medmänniskor.

Vrede är hat i akut form, ett häftigt upplammande begär att tillfoga en annan något ont.

Hämndlystnaden slutligen är, enligt definitionen i Spinozas Etik, detta snillrika verk om de mänskliga affekterna och lidelserna, ett begär som driver oss att av hat mot någon, som själv av hat gjort oss ont, tillfoga också honom något ont, alltså ett starkt behov att vedergälla ont med ont.

Samtliga dessa känslor och begär kunna riktas icke blott mot enskilda individer utan även mot samhällsgrupper, samhällsklasser, nationer. Allt det onda, som läder vid antipatien och som i en tidigare artikel angivits, häftar även vid agget och hatet.

Man skall kanske invända, att dessa senare känslor dock måste anses berättigade, eftersom det finnes ett giltigt skäl för dem, en kränkning el. a. När hatet flammar upp i vårt sinne, är det — så förefaller det oss — icke vi själva som tända den förtörande lågan, utan den som kränker oss. Vi äro de oskyldiga offren för andras ondska, det är vår rättskänsla och stolthet som uppressa sig. Vårt samvete förklarar oss skuldfria.

Men om hatet är en berättigad känsla, hur kommer det sig då, att alla föreställningar, alla känslor, alla handlingar som leda sitt ursprung därifrån äro uppenbart onda och utslutande onda? — Allt vad vi ästundade när vi drivas av hat, säger Spinoza, är vanhedrande, stridande mot förnuftet.

Att hatet är ont, därom vittnar också den starka olustkänsla, varav det åtföljes och som det icke står i

vår makt att befria oss från. Vi finna oss själsligt fastsmidda vid denna människa, som vi hata och undfly. Samtidigt med att vi avsky henne och allt vad som är hennes, intresserar hon oss på ett hemskt och sällsamt sätt. Hon nästlar sig in i vår fantasi, behärskar vår tankevärld. Hon följer oss på promenaden, är med oss i arbetet, sitter till bords med oss, förgiftar våra stunder av vila och rekreation!

Den med hatet förenade vantrevnaden och disharmonien är i själva verket så enerverande, att vi instinktivt reagera mot hatkänslan, söka freda oss mot henne och hindra hennes inträde i vårt hjärta. — "Jag känner människor, skriver den bemärkte schweiziske psykologen prof. Baudouin, som då de säras av andras beteenden genast svara med ett gläpord eller en giftighet, och som försäkra, att de nödgas handla så, emeddan de annars skulle lägga något på sinnet: de vilja icke riskera att bevara någon ovilja mot sina vänner. Förargelsen har utlöst sig genom att få en avledare."

Det akuta hatet, vreden, strävar i regel att på detta sätt släcka sig självt, d. v. s. genom ett efter förhållandena avpassat *utbrott*, en tårflod, ett kraftuttryck, en igenslängd dörr, ett gräl, en handgriplig tillrättvisning, ett slagsmål, några ursinniga tidningsartiklar o. s. v.

När vreden däremot icke får tillfälle att urladda sig "slår den inåt" som en suggestion av utomordentlig styrka och övergår till ovilja, agghat.

Bär man på ett i sinnet rotfast hat, dess styrkegrad må vara låg eller hög, känner man ett mer eller mindre medvetet behov att tillfoga den hatade förtret, obehag, skada. Spinoza ger förklaringen till denna mörka drift: — "Föreställer man sig att den man hatar känner olust, kommer man själv att känna lust!" Detta sakförhållande låter oss förstå mycket av det som förefaller oss oavdigt, oförnuftigt, vanhedrande och ofattligt i fientligt sinnade människors, partiers, samhällsklassers, nationers handlingsätt inbördes.

Antipatien, agget, hatet, vreden äro alltid och uteslutande onda, alltid karaktärsfördrövande, alltid åtföljda av olust, när de rikta sig mot *människan*, men de bli mäktiga krafter till det goda, om de gå förbi henne och i stället vända sig mot hennes onda avsikter och handlingar eller andra onda företeelser i livet. De förlora därvid sin dystra, demoniska prägel och omvandlas till ljusa, goda lustbetonade känslor.

Låt oss försöka finna ett konkret exempel.

Vi ha icke svårt att förstå, att den förr i tiden, särskilt bland de breda-

re lagren, utbredda manliga dryckenskapen utgjorde en grym plåga för kvinnorna, ett frätsår i deras liv. Det ligger nära till hands att förakta, att vredgas över och att känna avsky för en människa, som är hemfallen åt en i sina yttringar så motbjudande last som denna, men här stod kärleken skyddande med utbredda vingar — kvinnorna kunde icke hata en far, en make, en bror, en son — i så fall, hur skulle det väl ha gått? — utan de riktade sitt hat mot själva lasten! Detta av lidande och bitterhet fyllda hat blev sedan, omvandlat till hoppfull entusiasm för absolutismen, en drivkraft av omätligt styrka inom nykterhetsrörelsen.

Det är oss möjligt att vid en liden kränkning låta vreden passera den som kränker oss, att sålunda korsa hans plan, som går ut på att väcka vårt hat och inympa i vårt hjärta den därmed följande själsliga plågan, det är oss möjligt att i stället rikta vår harm och vår vrede mot själva kränkningen. Ur en sårande anmärkning om bristande duglighet i arbetet kunna vi med vredens hjälp hämta ett mäktigt krafttillskott i vår strävan att ernå ännu större duglighet. Vreden över ett mot oss begånget bedrägeri kan, om den går ut över falskhet och bedräglighet i allmänhet, stärka och befästa vår egen kanske vacklande hederlighet. — Antipatien, riktad mot andras karaktärslyten, skall återkomma till oss som ett kraftigt och varaktigt beslut att befria den egna karaktären från liknande bristfälligheter o. s. v.

Hur ofta finna vi icke i goda sociala och politiska rörelser hatet som deras upphov och kraftkälla! Hatet mot det förtryck, varunder man själv och andra lidit, och vilket man i överensstämmelse med hatets natur brinner av ästundan att skada och förgöra, byter en vacker dag karaktär, blir upphöjd kärlek till och kamp för friheten. Ur det hat till kriget, som man känner på grund av liden direkt eller indirekt skada eller av fruktan för en framtida krigsfara, spirar och växer en mäktig kärlek till freden och en stark vilja att verksamt deltaga i fredsarbetet.

Även arbetarrörelsen är utsprungen ur hatet, dels ett hat mot samhälleliga orättvisor, vilket transformerats till en kamp för rätten, alltså till något gott, dels ett hat mot den besittande klassen, enkannerligen arbetsgivarne. Detta människohat kan icke omvandlas till kärlek utan är vad det är. Arbetarrörelsen har tillfört arbetarvärlden stora sociala ekonomiska och politiska vinster, men vilket missnöje, vilken bitterhet, vilken avund, vilken oförsonlighet och vilken marterande olust har den icke ingjutit i millioner hjärtan samtidigt med brodershatet! Vilken daglig plåga måste t. ex. icke arbetet vara, när det utföres i den sinnesstämning, som präglar versen här nedan, tagen på måfå ur de kvinnliga kommunisternas tidning "Röda Röstern":

"Men ännu mala herrarna de fattigas krafter till rikedom och makt i sin bullrande fabrik. De äro som omgyr, de suga deras safter och släpper dem först såsom krympingar och lik."

**SKANDINAVISKA
KREDITAKTIEBOLAGET**
GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

(Inf. gen. Göteborg. Tandläkarsällskap)

Tandläkare Anne-Marie Heijde
Vasaplatsen 1. Telefon 15500.
Rådfrågning: Vard. 1/2 2—1/2 3, övriga
tider efter avtal.

Tandl. SVEA LEFFLER.
Spec. Äkta Porslinsfyllningar.
Viktoria 8. Tel. 8958. Vard. utom lörd. 1—2

Handtverkslotteriet

(Göteborgs Handverks- &
Industriförenings Lotteri)

31:sta spelåret.

Lottsedlar till första
dragningen, d. 7 april
Kr. 2:10.

Seriellott till samtliga
dragningar under året
Kr. 11:65.

Vinstförteckning och
lottsedlar hos

Lotteribyran
Erik Dahlbergsgatan 3
G Ö T E B O R G.

Och nu återstår frågan hur kraft
kan tagas ur hatet.

Låt oss hämta förklaringen hos en
expert på själslivets område, den
amerikanske psykologen professor
William James.

"När det gäller handling både på
det kroppsliga och själsliga områ-
det", skriver han, "bryta sig alltid
två krafter inom oss, vi känna vilje-
impulser, som söka driva oss i en viss
riktning, och hindrande impulser som
ställa sig i vägen för oss. Om vi i
ett sådant ögonblick skola handla el-
ler icke handla beror på om vilje-
impulserna eller de hindrande impul-
serna äro de starkaste.

Det är viljan som sätter oss i verk-
samhet.

Viljan väckes och upprätthålles av
våra sinnesrörelser och känslor. Ju
starkare och beständigare dessa eg-
gelsor äro, desto kraftigare, uthållig-
are, mera förmående är viljan. Ju
flera och ju starkare rörelserna i
själen äro, desto större krafttillskott
får viljan."

Våra sinnesrörelser och känslor in-
nesluta en mot deras styrka svarande
energimängd, det är ur dem vi hämta
vår viljekraft. Att dämpa själens
rörelser är att beröva oss kraft. Vi
skulle på denna väg kunna nå ända
ned till det psykastiska (själssva-
ga) tillstånd, där känslolivet icke
längre företer några egentliga rörel-
ser, där viljan är sloknad, hand-
lingskraften borta och livet fullstän-
digt utan mening.

Att ge våra sinnesrörelser och
känslor fria tyglar skulle vara att
förspilla mycket av deras dyrbara
kraft på värdelösa, oförnuftiga och
vanhedrande ting, till skada för oss
själva.

Vad vi böra sträva efter är tyd-

**PÄRLOR
JUVELER**
i modern infattning fördelaktigast
hos
K. Anderson
Hovjuvelerare. Ö. Hamng. 41.

Hemmets tidning

— är —

Göteborgs Aftonblad

Särskild, omväxlande
avdelning för kvinnan
och hemmet.

I varje nummer, värde-
fulla artiklar i olika
frågor, berättelse,
följetong, kåserier.

Pr kvartal 7.50 fritt hemburen.

Lösnummerpris 10 öre.

ligen inhämtandet av konsten att
kontrollera och utnyttja den i våra
känslor inneslutna energien. Denna
är helt säkert i sig själv varken ond
eller god — det är vårt sätt att an-
vända den, som gör den till det ena
eller andra.

från kvinnovärlden.

Våra kvinnliga tjänstemäns löne-
regleringsfråga kommer icke före vid
årets riksdag. En ny utredning skall
äga rum.

Hovmarskalken Coyet, som vid
universitetets 250-årsjubileum doner-
ade 100,000 kr. till ett studenthem,
har nu uttryckligen önskat, att do-
nationen måtte användas för inrät-
tande av ett hem för kvinnliga stu-
derande.

K. met har tilldelat friherrinnan
Louise Falkenberg, född Ekman, me-
daljen i guld av tolfte storleken med
inskrift: "Illis quorum mernere la-
bores".

En ny engelsk kvinnotidning har
sett dagen, "Everywoman". Den re-
digeras och skrives av kvinnor samt
skall bli något fullständigt nytt,
oerhördt och oamat i kvinnotidnings-
väg — publikationen skall nämligen,
såges det i prenumerationsannälän,
bli i verklig mening "intelligent och
levande".

De gamla engelska kvinnotidnin-
garna känna sig givetvis piquerade
av att på detta sätt fränkännas
"intelligens och liv".

Staden Paris har beslutat att av-
skaffa sina kvinnliga gatsoppare, "les
balayouses". ehuru de voro både
trevliga att se på och med kraft och
övertygelse förde sina sopkvarstar.
Skälet till avskedandet uppgives va-
ra att arbetet är för tungt för kvin-
nor. Ett rykte vill emellertid veta,
att anledningen är en annan och för-
nuftigare, nämligen att det fanns en
hel del manliga aspiranter på befatt-
ningarna.

Vår-Revyn
hos

Vollmers-Meeths.

Säsongs stora evenemang, revyn
av värmoder hos Vollmers-Meeths i
fredags, hade som alltid samlat en
fulltalig och elegant publik till Da-
mernas paradis. Tyvärr skedd upp-
visningen just i pressläggningsögon-
blicket, varför ingen detaljerad skild-
ring medhines av de skadade här-
ligheterna. Så mycket kunna vi
dock säga att våra moders skapare
och kvinnliga sinnens tyranner full-
ständigt lyckats i sin avsikt att utsä
alla dessa önskningsfrö, varur en
ny säsong inom damvärlden blommar
upp.

Något direkt revolutionerande er-
bjuda emellertid värmoderna lyck-
ligtvis icke. Bibehållen är alljämt
den raka linjen och — kanske mest
tack vare den engelska damvärldens
resoluta bistånd — den korta eller
endast svagt förlängda kjolen.

Starkt blir i år modetvärgen. Man
säg mycket antingen helt svart i o-
lika stoffer eller med förtjusande bro-
derier och garneringar i klara färger.
Broderier och plisseringar, t. o. m.
plisseringar av hela dräkten, voro
förhärskande. Matta fina färger i
skärt, grått, gult och grönt kunna
betecknas som en nyhet. Särskilt
förmämlig var en baldräkt i mattskärt
crépe de chine med läckert, ljusgrått
broderi i fågelmotiv. Med så många
stilfulla och vackra saker att välja
på kan man förutse en lysande sä-
song.

Polly.

För KONFIRMANDER!
Ett parti Vita Voileklädningar (Vienermod.)
realiseras
Tuger för Klädningar i stort nyhettssortiment och billiga priser.
Friberg & Anderson
Tel. 7235 1 Kungsportsplatsen 1 Tel. 7235

(Eftertryck förbjudes).

Studier i national- ekonomi.

Några litteraturanvisningar.

Av Fil. lic. FABIAN von KOCH.

Svenska Kvinnors Medborgarförbunds artikelserie.

Hur går det till när man köper
utländska varor, gå pengarna då ur
landet? Varpå beror det att kvin-
nor i regel ha mindre betalt för sitt
arbete än män? Vad är det som be-
stämmer en varas värde, dess pris?
Vilka är orsakerna till att det —
även under normala tider — före-
kommer arbetslöshet, detta trots att
det ständigt finns så många arbets-
uppgifter? Vad kan göras för att
bekämpa arbetslösheten? Dessa och
många andra ekonomiska frågor må-
ste intressera nästan var och en. För
att få svar är det nödvändigt att stu-
dera nationalekonomi. I det följande
skola ett par ord sägas till led-
ning för dem som ha lust att ägna
någon del av sin fritid åt studiet av
ekonomiska frågor men som ännu ej
alls tagit itu därmed.

Roligast och på samma gång mest
praktiskt torde vara att först under
ledning av kompetent person delta
i en kort kurs i nationalekonomi-
ens grunder och att sedan läsa lite-
ratur. Kurser anordnas numera
som bekant av såväl Folkbildnings-
förbundet som Arbetarnas bildnings-
förbund samt av Kooperativa för-
bundets studieavdelning. Påpekas
bör, att vad det kommer an på icke
är att lära sig en massa lärda termer
och ej heller att slå i sig en mängd
ekonomiskt-statistiska siffror. Utan
vad det gäller är att söka förstå de
nationalekonomiska tankegångarna,
att lära sig själv tänka nationaleko-
nomiskt. Om man planlöst läser den

ena boken efter den andra lär man
sig emellertid ej mycket och kommer
dessutom snart att tröttna. Det är
av detta skäl som det är önskvärdt att
under den första tiden få hjälp av
någon person som genom frågor och
svar förklarar sig om att man upp-
fattat det som är av väsentligt in-
tresse.

Men att studera nationalekonomi
utan personlig handledning går na-
turligtvis även det. Det gäller emel-
lertid då att arbeta efter en viss plan.
Lämpligt torde vara att grundligt
läsa och tänka igenom åtminstone
en lärobok och att sedan övergå till
skrifter och uppsatser som behandla
speciella ämnen. Så snart man på-
träffar något som man ej förstår —
eller som man är oense med lärobo-
kens eller skriftens författare om —
bör man anteckna detta för att sedan
vid tillfälle diskutera frågan med
vänner och bekanta. Vilken nation-
alekonomisk litteratur bör, när det
gäller studier på egen hand, i främ-
sta rummet komma i fråga?

Vad först beträffar populära lä-
roböcker — som ge en översikt av
ännets olika grenar — har man att
välja mellan professor Brismans
"Nationalekonomi" (292 s.; inb. 10
kr.), professor Sommarins "Ekono-
milära" (en teoretisk och en praktisk
del; sammanlagt 410 s.; inb. 11 kr.)
och professor Silverstolpes "Natio-
nalekonomi för alla" (163 s.; häft.
3:50). Den som har rätt god tid till
sitt förfogande och som vill komma

**Har Ni
något**

att sälja, köpa, hyra ut eller
byta, så annonsera det i
Göteborgs Morgonpost
Morgonens förmästa annonsorgan

**Söker Ni
någon**

tjänare, våning, plats eller
annat, så annonsera det i
Göteborgs Morgonpost
Göteborgs största morgontidning.

in i så många praktiskt-ekonomiska
frågor som möjligt torde böra välja
någon av de två förstnämnda; den
som har mindre tid torde böra stan-
na vid Silverstolpes "Nationaleko-
nomi för alla", vilken är synnerligen
lättläst, samtidigt som den dock ger
en mycket god inblick i ekonomiska
sammenhang. Vill man ha närmare
svar på frågan hur priserna bildas,
varför den ena varan är dyr och den
andra billig, kan man därjämte läsa
"Tillgång och efterfrågan" (208 s.;
inb. 5 kr.) av en engelsk nation-
alekonom Hendersson.

Vad sedan beträffar arbeten som
behandla särskilda grenar av nation-
alekonomi, må här endast nämnas:
Cassel, Socialpolitik (150 s.; häft.
2.50).

Cassel, Penningväsendet efter 1914
(356 s.; 8.50).

Heckscher, Gammal och ny ekono-
misk liberalism (99 s.; 2 kr.).

Heckscher, Svenska produktions-
problemet (274 s.; kr. 7.50).

Sedan man studerat dessa arbeten
torde man vara tillräckligt orienterad
för att med stor behållning kunna
läsa de uppsatser i aktuella ämnen,
som våra nationalekonomiska profes-
sorer ofta skriva i tidningar och
tidskrifter.

För vidare studier må hänvisas till
litteraturförteckningarna i professor
Brismans Nationalekonomi och pro-
fessor Sommarins Ekonomilära (nya
upplagan).

Teater.

LORENSBERGSTEATERN.

Två enaktare.

Om Lorensbergsteaterns senaste
pjäsval i någon mån går i tröthe-
tens tecken är detta förklarligt. Tea-
tern har utan framgång försökt allt
vad försökas kan ända från den stora
klassiska konsten fram till nuti-
dens Kleinkunst och komedier. Den
har förgäves trevat efter ett fäste i
publikens hjärta. Shakespeare,
Strindberg, Ibsen, Tagore, Gals-
worthy, Wilde — allt har varit up-
pe och allt har dunstat bort som om
det aldrig varit. Man kan efter dyli-
ka prestationer inte med någon
rättvisa klaga på repertoaren. Ej
heller kan man skylla ifrån sig på
skadespelarna. Det är en säker och
väl samspelad trupp, med framstän-
de förmågor i de olika faeken som
teatern efter en femårig kontinuerlig
verksamhet nu förfogar över. Och
får man bland dem också icke räkna
de allra förmästa stjärnorna, bör
man erinra att dessa, med den kon-
kurrens som dock verkligen existe-
rar på området just icke uppmun-
rats att lysa från Göteborgs firma-
ment.

Allra minst kan man numera dölja
sin ligkiltighet bakom de höga bil-
jettprisen. Dessa äro sänkta nästan
till förkrigspriser — man får med
andra ord en fullt acceptabel plats på
Lorensbergsteatern billigare än på
en kinematograf.

Det är alltså endast teaterintres-
set, detta speciella intresse, som varje
afton flamar upp på nytt i huvud-
stadens liv, som fattas i Göteborg.
Följaktligen har här det egendomli-
ga förhållandet uppstått att vi äga
en ledande talseen, som ingenting

ATT SÄTTA BO

bereder de personer, vilka sakna
större tillgängligt kapital, män-
gahanda bekymmer. Den bästa
metoden för svårigheternas över-
vinnande är en

Bosättningsförsäkring

Hos oss erhåller Ni allt som till-
hör bosättningen, såsom Möbler,
Sängutrustningar, Linnestyrklar,
Gårdiner, Mattor, Belysnings-
armatur, Köksutrustningar, Sil-
ver, Glas och Porslän m. m.
Priserna vid dessa köp äro pre-
cis desamma som vid kontant.
Någon borgen erfordras ej. Be-
går närmare upplysningar och
prospekt i vår Möbelavdelning.
Telefon 16845.

AKTIEBOLAGET

Ferd. Lundquist & Co.
G Ö T E B O R G

BLOMSTER- hälsningar

över hela jorden.

Beställningar å blommor ombesörjes kost-
nadsfritt under garanti för omsorgsfull
utförande å alla platser av

Vasa Blomsterhandel
GUSTAF EKMAN

Telefon 4314 — 10365. Telegr. Vasa
Medlem av Föreningen för blomsterbe-
ställningsförmedling samt de internatio-
nella organisationerna F. T. D. i U. S. A.
samt B-V. i Tyskland. 6000 medlemmar.

Säg det med Blommor!

MERKUR-TVÄLEN

skonar kläderna och händerna.
Krymper ej ylle.

brister utom publik, och en publik,
som ingenting felas utom behovet av
en ledande talseen.

Under dylika förhållanden är det
förklarligt, om en viss villrådighet
och kanske trötthet småningom präglar
teaterledningens val av ny re-
pertoar. Den danske författaren
Carl Gandrupps lilla komedi *Lazarus
på den rike mannens trappa* bär ej
heller upp det nya programmet och
Oscar Rydqvists melodramatiska de-
butarbete *Den sköna Melusina* drar i
mångt och mycket ned det. Över
huvud är denna virvel av försök med
nya och ideligen nya pjäsval, varit
våra teatrar i stort sett råkat in-
långt ifrån av godo. Vi ha dock,
vid sidan av denna ströproduktion en
dramatisk standardlitteratur av såväl
nordiskt som utländskt ursprung, en
given och gedigen favoritrepertoar,
som många av publiken ville återse,

Vattnet skall kramas - ej vridas - ur sidan

En gång i tiden var det endast vid något viktigt till-
fälle, man använde sidan — nu användes det till nästan
allt, ty någon risk finnes ej vid tvättning. Man kan tvätta
på det lätta Lux-sättet.

Lux är ren tvål i flingor. I kokande vatten vispas det
till ett kraftigt lödder.

Vrid aldrig sidan — tråden splittas. Gnuggning är
onödig. Smutsen drages ur.

Lägg aldrig bort sidan utan att först ha tvättat det i Lux.

Att tvätta sidan. Gör ett lödder med Lux. Tillsätt kallt vatten, till dess
lösningen blir ljum. Krama löddret genom plagget. Vrid ej. Skölj i ljumt
vatten och rulla in plagget i en handduk. När det är nästan torrt, stryk
med ett varmt — ej hett — järn.

LUX

SUNLIGHT SÄPTVAL A.B. GÖTEBORG

Offentliga nöjen.

Stora Teatern
Söndag kl. 1,30 Billighetsmatiné,
TIGGARSTUDENTEN.
Varje afton kl. 8:
Geishan.

Lorensbergsteatern.
Varje afton kl. 8:
LAZARUS PÅ DEN RIKE MANNENS
TRAPPA.
och
DEN SKÖNA MELUSINA

Nya Teatern.
Söndag kl. 1,30 Billighetsmatiné:
ANNONSERA.
Varje afton kl. 8:
Flamman.

Lilla Teatern.
Lördag och söndag kl. 7 och 9:
övriga dagar kl. 8:
Bröderna Östermans huskors.
Söndag kl. 1,30 Matiné:
HEMSLAVINNOR.

lartriumpf, som bara den, gav valuta åt kvällen.
Tyvärr uppbars Osear Rydqvists enaktare icke av några motsvarande förtjänster. Författaren saknar givetvis icke teaterblick, men kan ej, om han icke har mera att komma med, upptaga konkurrensen med den enklaste sensationsfilm. Av roll-innehavarna i denna pjäs minns man med nöje skomakarparet fru *Tekla Sjöblom* och hr *Torre Cedersborg* samt tidningsförsäljaren hr *Wilhelm Berndtson*.
Ett i allt har Lorensbergsteatern med sitt senaste program knappast slagit något större slag. Men det är också möjligt att den efter de engagementsavtal, som redan äro träffade med några av dess främsta krafter, icke ens önskar ett fortlevande i sitt nuvarande skick även om detta kunde bjudas den under mindre bekymmersamma förhållanden än de nuvarande.

STORA TEATERN.
Geishan.

Det är redan ett kvarts sekel sedan Geishan gjorde den engelske kompositören Sidney Jones namn ryktbart över kontinenten. Och när man nu återser den populära operetten, vars alla melodier en gång lågo i vars mans mun, finner man att den alljämt besitter samma förmåga att tjusa med sin exotiska stämning, sin smekande melodiosa och lättförstådda musik. Stora Teatern har heller ingenting sparat för att få den sanna prakt och färgglädjen över det hela och de viktigaste partierna lagda i de rätta händerna. *Eva Lewerth* O Mimosas San sjunger bedärande och står i övrigt orientaliskt mjuk och vacker mot *Alfhild Wejdens* lustiga och söta engelska miss. På svärdsidan dominerade vid sidan om hr *Kinch* hr *John-Erik Strandmans* markis. Han är nu en gång för alla mannen som gör, vad som faller honom in och alltid får publiken med sig. Ett par aktningvärda studier voro även hr *Josef Normans* Wun Si och *Greta Söderbergs* lilla intriganta Juliette. Däremot kunde hr *Oscar Tjernberg* knappast ha sjungit okänsligare och likgiltigare om han haft en kvast i famnen i st. f. den strålände ljuva O Mimosas San. Operetten förtjänar att samla goda hus så länge den står kvar på programmet.

Man måste nära nog vara ett snille för att vara en god äkta man.

H. de Balzac.

Begär alltid
Kobbs
Thé

Säljes överallt. Pris kr. 1.- pr st.

AKTIEBOLAGET YVY-FABRIKEN
YSTAD.

Dig, jord och hav, jag famna vill,
och allt som hör det sköna till
Jag, YvY-tvål-ekvator,
All skönhets regulator.

Konfirmationen
finnes det största urvalet
Skodon
hos
City
Kungsg. 51 Skomagasin Tel. 9179.

LAKANSVÄV
i alla bredder —
försäljes till fabrikspris
10 % rabatt å helstycken
Claes Öhléns
VÄVADSHANDEL, KUNGSGATAN 53.

många skulle ha verklig glädje av att få stifta ny bekantskap med. Härmad avses icke att fränkänna det nya programmet alla förtjänster. Gandrups pjäs både är och blev given såsom en mycket njutbar enaktare, utomordentligt stilfullt iscensatt och fängslande från början till slut genom det överlägsna sätt varpå hr *Rune Carlsten* lancerade sin roll som den rike mannen. En charmant prestation! En skådespe-

N.I.A.B.
GÖTEBORG.

Silverlöjan.
ROMAN
av
Ilse Leskien.
Auktoriserad översättning
av *Ragnhild Lindberg.*

— Vad ska det tjäna till? Låt mig vara! Det är ju så fastligt lätt att föra mig bakom ljuset. Jag är så värlös gent emot er alla. Därför vill jag ju hem.
— Han lät händerna sjunka.
— Alltid detta enda svar! och han fortsatte med tydlig skärpa: Just nu har du ju bundit dig här för veckor framåt.
— Hur så? Det är ju du, som...
— Och Fiedler?

Hembiträdet.

Jag har varit en smula vacklande i denna fråga. Uppriktigt sagt har jag icke haft den erforderliga erfarenheten.

Mitt liv har förflutit i relativ ro med "timpass", som då och då ändrat ålder, lynne och andra egenskaper. En dag har jag sett ett nytt ansikte ute i köket — det är allt.

Men så kom influensan. Mitt "pass" blev sjuk. Och ett par dagar senare kände jag mig själv färdig.

— Tag dig ett ordentligt hembiträde! sade mina vänner. En äldre stadgad människa!

Jag tog en äldre, stadgad människa. Hon bara sov. Sov, sov, när jag kom, när jag gick. När hon sov i fjorton dygn, kände hon sig utvilad nog att med kraftig uppmaning från min sida söka en annan liggeplats.

— Du skall ta en ung, bildbar människa! rådde mina vänner.

Jag tog en ung, bildbar människa. Hon sov aldrig. Varje natt stod sängalkoven i köket tom, och varje dag vimsade en utvakad varelse med brandröda ögon lik en yr höna omkring i mitt hus. En morgon fann jag ingen i sängalkoven — och därmed var den historien klar.

— Du skall inte ta någon för gam-

mal och inte någon för ung, sade mina vänner.

Jag tog en medelålders. Hon bara satt. Satt och fantiserade ihop det tjockaste, äckligaste kaffe jag någonsin druckit, den flottigaste, besynnerligaste mat, som någonsin kommit genom min mun. En dag var jag matförgiftad — och min medelålders *Helga de la Brache* försvann ur mitt hus.

— Du skall varken taga det ena eller det andra, sade mina vänner, utan en flicka av bättre familj.

Jag tog en flicka av bättre familj. Hon ville bara hålla mig sällskap.

Den enda fördel mitt obefästade tillstånd medför, nämligen rättigheten att obegränsat få sysselsätta mig med egna intressen var ohjälpligen mistad. Jag hade en familjemedlem, som skulle sysselsättas, en gäst vid bordet, som skulle konverseras, en likställd som skulle roas, underhållas. Jag slet som en hjälte med prat, musik och teater om dagarna och mitt eget arbete om nätterna.

Flickan var snäll, men "dumfin". I denna slags finhet ingick att hon ej skulle förstå kökets mysterier bättre än jag. Jag upptäckte snart att hon lagade mat efter min gamla rara och välmående, men fruktansvärt opraktiska *Gustava Björklund*.

Tolv äggulor och en halv liter vispgrädd till en liten vaniljsås och i den stilen. Tänkbart år 1850 men alldeles på taket anno 1924.

En dag kom hon in med en nyköpt stekpanna och frågade:

— Hur gör man en stekpanna ren?

NADCO
HEMFARGER

Jag kände att jag ändrade färg. Det hela föreföll mig totalt bakvänt.

— Vet inte ni det, som åtagit er att sköta hushåll? frågade jag.

— Sådana sysslor gjorde alltid jungfrurna i mitt hem, svarade hon stolt.

Hon var nu inte bara den avlösnade bättre hushållsfröken, utan familjemedlemmen, som ville påminna mig om sin ställning.

— I så fall är det väl säkrast att jag också skaffar mig en jungfru, som kan utföra de där sysslorna åt mig, svarade jag kort.

Och så var den sagan all.

Nu har jag återigen ett pass på timmar. Hon bara diskar. Det är ett slammer som från köket på en restaurang. Men som hon slår sönder i samma tempo, har jag ett svagt hopp om att snart intet skall återstå att skramla med, och att sålunda även denna prövning skall få en slutlig ända.

Ragna Peters.

Kamratföreningen "De vanföras väl"

är en sammanslutning mellan nuvarande och forna elever vid rikets tre vanförestalter samt för vanförestalter intresserade. Föreningen, som i dagarna bildats vid ett kamratmöte å Göteborgs Vanförestalt har till ordförande valt föreståndarinnan vid Göteborgs Vanförestalt och initiativtagare till föreningens bildande, fröken *Anna Vogel*. Till hedersledamöter kallades professor *Patrik Haglund*, Stockholm, fru *Alice Bonthrom*, Sigtuna samt fröken *Thora Reuterswärd*, Hälsingborg.

Insändarnes spalt.

Apropos Kvinman och hemmet.

Om det ej vore allmänt känt, hur angelägna kvinnor oftast äro att bli gifta, skulle man nästan tro, att det vore något alldeles rysligt att ha ett eget hem — att döma av *Sunday Express*, resp. skriftställaren *James Douglas*. Kanske det, när allt kommer omkring, är med äktenskapet som med ett falskt mynt: "Det är icke, vad det synes vara; den, som får det tror, att det är något annat; och den, som vet vad det är, vill inte ha det".

Naturligtvis är skötandet av ett hem inte en dans på rosor, utan ett ordentligt fullödigt arbete. Men varför skall en kvinna inte ha ett dylikt? Är det öndvärdigt, att hemmets skötande blir en plåga, en karusell, ett släpgera, som tar käl på lynne, hälsa, nerver? Ligger ej felet i så fall hos kvinnorna själva, som ofta visa en stor brist på förmåga att organisera det dagliga? Först och främst synes mig bör det dagliga arbetet ordnas efter system, med en noggrann ordning, även i småsaker. Att söka efter allt möjligt är upprivande och bringar ur jämvikt. (Undrar, hur Red. av Kv. T. vid arbetet skulle bli till mods, om blyertspennor låg i papperskorgen, bläckstod på ett skåp, sugpapperet under mattan o. s. v.? — Red:s svar: Våra blyertspennor, saxar etc. hållas väl fastjuddade!)

För det andra gäller det, att uppfostra sin omgivning, man och barn t. ex., till att hålla reda på sina respektive tillhörigheter och att lägga dem på sin plats. För det tredje kunde det kanske minskas något på

— Om du tillåter det, ... äntligen...

— Vill du utan vidare lämna honom i sticket med sitt arbete? Du har plötsligt blivit full av nycker.

— Det går väl inte, det har du rätt i, det kan jag ej. Men sedan, — jag skulle bli dig så tacksam, ... Med en ironisk buggning sade han: Alldeles som du befäller.

På vägen till kontoret gick Henry i tunga tankar... Varför hade han ej låtit *Elisabeth* som fästmo få veta allt, varför hade detta då synt hon så omöjligt? Ack, just på grund av hennes oskuldsfulla okunnighet om det mondäna livet, hennes skyddande slöja.

Det hade förefallit honom brutalt och som en onödig grymhet att, innan han själv ännu öppnat för henne portarna till kärlekens och lidelsens rike, störa hennes väsens vackra ro och rubba hennes fasta tro på livets renhet. Ja, för att skona henne hade han tegat, det insåg han först nu klart, och kanske också för att skona sig själv.

Han var ju så fullständigt botad från den yrsel, som gripit honom i

och med den uppflammande lidelsen för *Julie*. Hade han icke själv betraktat det hela närmast som ett slags frisk sjukdom, i vilken hans naturells överskott på kraft rasat ut? Hur motbjudande hade det icke synt honom att avslöja denna sin vrånghild för *Elisabeths* oskyldiga blick. Han hade ju kunnat framställa saken i en förmildrad, ljusare dager, om han icke ansett ett sådant handlingssätt fegt.

Han ville ju ha henne till sin goda livskamrat, hon skulle, då hon först helt vaknat upp, lära känna och ha fördrag med honom sådan han nu en gång var; han skulle sedan inte söka försköna någonting utan tillsammans med henne försöka att finna förklaringar till dylika utbrott.

Att man vågat framställa denna sak för henne under en så illvillig form... Ack, om han haft mod att tala ut från början... nu hade det på omvägar kommit fram till henne vid det mest ogynnsamma tillfälle!

Trött och i misshumör trädde han in på sitt kontor. Dörren till *Franz Wiesners* modernt inredda privatbyrå stod halvöppen — för att få

sina tankar skingrade gick van der Borgk ditin.

Wiesner satt med båda armbågarna stödda mot skrivbordet och hakan nedborrad i de sammanknäppta händerna och stirrade framför sig, alldeles grå i ansiktet och med sorgsna ögon.

— Goddag, *Franz*, hur är det fatt?

— *Julie*...

— Och *Szagady*? Tar du det då inte lite för tragiskt? Det är ju en gammal historia.

— Nej, det är just, vad det inte är! Han kastade sig tillbaka i stolen. Om det bara vore det, då skulle det, trots allt, blott vara lek från hennes sida, alltid blott lek! Förlåt... — Tala du lugnt ut.

— Men den här gången älskar hon honom! denne... denne idiot, denna pojkväl! Hon är kär i honom!

— Utom sig för han med båda händerna genom sitt tunna hår, medan hans munvinklar sänkte sig som till gråt.

— Det är ju att skratta åt, inte sant? Han är fjorton år yngre, en eländig posör, och hans konst?... inom ett par år är han ur leken!

Och när han nu far till Amerika på sin "grande tournée", vad tror du sker? Han sprang upp, grep tag i *Henrys* axel och flämtade hest i hans öra:

— Hon följer med, jag vet det!... Hon följer med! och hans svaga kropp darrade av sinnesrörelse.

Henry förde honom till en läderklädd bänk mellan bokhyllorna, satte sig bredvid honom, och i det han befriade sig från *Wiesners* grepp sade han: *Lugna dig då, Franz!*

Denne satt framåtlutad och vred sina händer:

— Jag har uthärdat allt, förlåtit allt, beständigt, i den förhoppningen, att när hon rasat ut, skulle hon bli förständig och komma tillbaka till mig, som alltid hållit fast vid henne, alltid... trots allt! Och till och med när hon började med dig... så var det allsammans ju blott lek, det gjorde mig ingenting... en lek som fort gick över och så... trodde jag, att hon skulle lugna sig — men nu — Hans kropp ryckte av återhållen gråt.

Henry van der Borgk satt bredvid den förtvivlade mannen med

blandade känslor. Det var mycket i *Wiesners* natur, som verkade fränstötande på honom, men ett visst något, kanske den starkares medlidande, kanske vetskapen om att rena konstnärnaturer ha sina svagheter, gjorde, att han alltid höll fast vid sin kusin, hans kamrat sedan många och långa år.

Plötsligt sprang *Wiesner* upp och ropade med höjd röst, som slog över av sinnesrörelse:

— Men jag vill det inte, jag tillåter det inte, hon ödelägger sitt eget och mitt liv, *Henry!* Jag låter henne inte resa, du måste hjälpa mig! Jag låter henne inte resa, du måste hjälpa mig! Jag låter henne inte resa. — Det kan jag inte hjälpa dig med.

— Inte, inte?

— Nej.

Wiesner ryckte formligen till vid det hastigt utstötta ordet.

— Hör du, *Franz*, kan du inte sluta upp med att springa omkring så där! Sätt dig då, så att man kan tala i lugn och ro. Och under intrycket av den fasta blicken från kusinens mörka ögon, återtog verkli-

A. LUNDBLADS
Begravningsbyrå
REKOMMENDERAS
Kungsgatan 12. Göteborg.
Tel. 11045, 776 ank. bostaden.

Sänd Eder **Tvätt** till
Tvättanstalten Västakusten
Vegagatan 46. Göteborg. Tel. 44443.
Omsorgsfullt arbete. Snabb leverans.
Obs! Nedsatta priser.

Köp **Edra Tapeter**
hos
Hellbergs
VÄSTRA
HAMNGATAN 11
INHITT EMOT DOMKYRKAN

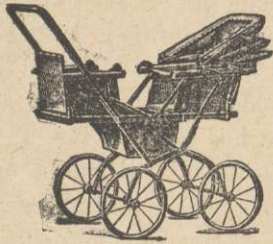
övertro matlagning. Det vore nyttigt för familjens hälsa, och nöjsamt för husmodern. Alltså enkel, god kost i vardagslag! För det fjärde kommer klädfrågan. Ifall kvinnorna ville frigöra sig något från modetyranniet och lägga sig till med en enkel, klädsam, frigid dräkt till dagligt bruk, kunde mycket tid och även mynt sparas till bättre bruk: vila, god litteratur, en konsert m. m. När man ger akt på, hur ofta sömnerskan tas i anspråk, måste man förundra sig över, att kvinnor ha tålmod nog att följa med modet! Våra mormödrar, som levde på den "gamla goda tiden", innan kvinnorna tagit sig friheten att äga frihet, suckade ej på långt när så mycket över "slavgöra" i hemmet. Är det inte en smula ologiskt, att en fri, modern kvinna är slav under sitt eget arbete? —

Skaka av de självmidda fjättrarne och skapa efter eget tycke ditt

Större
än någonsin
fört

är vårt urval av eleganta, moderna nyinkomna

Barnvagnar

Pris från Kr.

15:—

Besök vår utställning!

A.-B. Carl Johnsson
2 KUNGSTORGET 2

Varje förstängd husmoder

använder

Pellerins Margarin
i hushållet

Varför plågas med dåligt kaffe då Ni kan få Swalanders kaffe! Butiker: Kungsg. 17 Korsg. 13, Bazar Alliance. Prova redan i dag! Säljes endast i egna butiker.

hem, utan hänsyn till de tusende små främmande tvångsorsaker, som binda tid och kosta pengar! Blott en fri kvinna har tid för sig själv och lever inte i en evig trampkvavn, med ok över nacken.

Felicia.

En bok för sjuka.

När ohälsa och svaghet komma mister livet liksom sin färg. Den sjuka inträder i en isolerad och för de friska verksamma människorna främmande värld. Vad han tänker och känner — tankar och känslor i ständigt samma kretsgång — förblir oftast en hemlighet för hans omgivning. Han skyddar sig medels tystnad mot den friske som icke kan förstå en sjuk människas psyke. Den förre skådar tillfälligt och stark mot dag och verksamhet, den senare stirrar bekymrad och bävande mot den ovissa framtiden.

Det är kanske just denna undantagsställning, som den sjuka känner sig intaga i en sund och verksam värld, som isynnerhet under ett långvarigt lidande blir hans tyngsta börd. Ingen förstår honom! Ingen har prövats såsom han! De friska stämmorna omkring honom, som uppmana till hopp och tålmod förklunga ohörda, ty de ha aldrig förstämst av hans egen hårda lott. Ur denna synpunkt bör Bengt Nylands i dagarna på Lindblads förlag utkomna bok: *Vi och vår sjukdom* (pris 1,50) äga alldeles särskild auktoritet. Boken är nämligen skriven av en man, som själv prövat sjukdomen. Efter en genomgången plägsam och kritisk åkomma, som ställt honom öga mot öga med den yttersta möjligheten; efter år bundna vid lidandets läger känner han alla dess facer, allt dess mörker och förtvivlan. Och just därför har han känt sig manad att till de sjuka skriva denna förstälens, tröstens — och hoppets bok. Han vet nämligen av egen erfarenhet, att en själs kamp även på denna "via dolorosa" kan leda till seger. Hur under provningen småningom resignation och livsmod följa på ruvande bitterhet, och hur den kraft, som finnes, söker sig verksamhet efter förmåga och därmed vinner stor tillfredsställelse.

Självar författaren under de år han varit bunden vid sjukängens bedrivit systematiska dagliga studier, som vidgat hans kunskapsområde och

Representant

för

Kvinnornas Tidning

sökes i

UDDEVALLA

Uppdrag: Prenumerantanskaffning.

Mycket goda vilkor för lämplig dam.

Tillskriv redaktionen adress Göteborg, för närmare meddelanden.

Även på andra platser önskas representanter.

tvivelsutan varit honom till stor nytta i hans senare författareskap. Han uppmanar också alla, som kunna det, att icke låta sjukdomens tid bli en tom och ofruktbar tid. Även riktar han till de sjukas omgivning en del råd av värde. Vi rekommendera varmt den lilla skriften, som särskilt för dem, som redan i ungdomen på grund av sjukdom måst avbryta sin bana, kan bli en erfaren och trösterik rådgivare.

—e.

"Jag förstår att kvinnor äro mera i behov av stöd än män, vilka ha sina yrkesinkomster, och därför tillerkänner jag mina brorsdöttrar dubbelt större belopp än mina brorsöner."

Ovanstående är ett utdrag ur en nyligen avliden, förmögen engelsk dams testamente.

En engelsk likaledes förmögen affärsman, vilken nyligen skilts händ, bestämde, att hans tre barn, två söner och en dotter, skulle i lika lottor dela hans kvarlåtenskap utom vinkällaren och husets övriga förråd, vilka tillerkändes — dottern.

De engelska tidningarna hava över dessa meddelanden satt rubriken "Excentrisk testamenten", vilket tyder på att de icke gilla dem.

MODE- UTSTÄLLNING

av instundande
säsongs Nyheter

**HATTAR
KOSTYMER
KAPPOR
KLÄDNINGAR
OCH
BLUSAR**

fr. o. m. den 21 Mars

HERM. MEETHS A.-B.
Vollmers-Meeths

Ungdomen håller sig hemma

om Ni där kan bjuda den konditorikapellens melodier och konkurrera med dansbanornas lockande jazz och foxtrot.

Ett förverkligande av denna strävan blir möjligt endast genom en

Cremona Grammophon

vars anskaffningskostnad på grund av våra ytterst bekväma betalningsvillkor ej kan avskräcka någon.

Nordiska Musik
Kungälvsplassen 1
SÖDRA LARMGATAN 11

Hjältinnan.

En manlig bokrecensent klagar över att han i de senaste årens världiga romanflod förgäves sökt "Hjältinnan vars öde griper läsaren". Hon är försvunnen och för att återfinna henne måste man gå minst ett par decennier tillbaka i romandiktningen. Ingen människa gräter i våra dagar över en roman, lika litet som man torkar bort en förstulen tår ur ögonvrån inför en film. Man är icke ens rörd, och dock låta de modärna roman- och filmförfattarna sina hjältinnor uppleva de mest fruktansvärda och sorgliga händelser.

Vad som förr i världen gjorde romanhjältinnans öde så rörande var antagligen hennes älsklighet, hennes naivitet, hennes obekantskap med livet, hennes hjälplöshet. Hon var för oss ett lika förtjusande som oskyldigt och beklagansvärt offer för omständigheternas tvång, för omgivningens hårdhet, för grymma förhatliga makter.

Den modärna hjältinnan är en helt annan typ. Hon är klarögd, pig, intelligent, livserfaren, självständig och egoistisk. Om hennes far så som hennes farfarsfar kanske gjorde med sin dotter, ville gifta bort henne med någon rik äldring, skulle hon icke simma i tårar, icke undergivet finna sig, utan lugnt svara: "Var inte enfaldig, snälla pappa!" Hon är icke längre ett stackars offer, för vilket vårt hjärta blöder, utan sin egen lyckas eller olyckas smed. Går det henne väl i handom, finns vi henne duktigt och skänka vi henne vår sympati. Gestaltar sig hennes öde olyckligt, kan hon däremot knappast påräkna vår medkänsla. Hon har lika klart som vi sett faran och själv givit sig därtill. Sådant tyder på dummhet, värdeslöshet, bristande självbehärskning och är i hög grad osympatiskt. Vårt hjärta är kallt och våra ögon torra.

—::—

De, som arbetat med mesta nitet för att verka till mänsklighetens upplysning, äro de, som lidit mest av okunnigheten.

J. D'Israeli.

ÅNGBAGERI A.B.
**ROSENLUNDS
BRÖD**

A. Ellwén

Kött- och Fäskaffär
Saluhallen 133. Telefon 4481.
OBS! Prima varor. Billiga priser.
Redbar behandling.

Den elektriska hus-assistenten.

Från Amerika kommer ett budskap, som måste fylla hela världen med glädje — löftet att huassistenten inom kort i stor utsträckning skall kunna ersättas av elektriska apparater.

Det är icke något skämt utan ett glädjande faktum. Vid en nyligen i Newyork hållen utställning visades en mängd sinnrika elektriska apparater för husligt arbete, upfunna under de allra senaste åren, och ingen mindre än den store uppfinnaren Edison lovade, att denna attiralj inom den närmaste tiden skall ökas och förbättras i så hög grad, att det husliga arbetet skall reduceras till ett minimum och husmödrarne bliva så gott som oberoende av främmande hjälp.

Kanske är det på denna väg tje-narinnefrågans lösning — åtminstone delvis — skall komma!

—::—

De hade haft ett meningsutbyte. Han, som hunnit bli god igen, försöker inleda ett samtal om något ofarligt ämne. — Vet du, säger han fridsamt, det är besynnerligt med min vän Fager — han har en makalös tur. Allt vad han rör vid så blir det guld.

Hon, fortfarande i stridshumör: — Om han röde vid dej, så bleve du nog bara en tysk mark.

TOILETTHANDDUK.

Prima.
Köper Ni från endast 5 kr. 1/2 duss. i
Anna Edstrands Vitvaruaffär
Magasinsgatan 9. Tel. 8292.

KOL VED COKES.

C. N. ANDERSSON
Tel. 2780, 6972, 10849. Göteborg.

SPISBRÖD

Alla som köpa
Göteborgs Ångbageri
från
säger att det är
främst i skörhet och god smak.

Endast amor lyckas veta
hur glatt och fin den är
linoleummattan från
**GÖTEBORGS
LINOLEUM-MAGASIN**
PETERS, FRANZÉN & CO

BREVLÅDA.

Intresserad läsarinna. Serien avslutas med artikeln i detta nummer, men samma förf. kommer senare att behandla en del densamma närliggande och, som vi våga tro, fullt ut lika intressanta frågor.

Fru Mary, Malmö. Omskrivna märke är icke en signatur utan det verkliga ägande borgerliga egennamnet. I övrigt tror sig redaktionen ha givit tillkänna att den fullkomligt delar Er mening.

Bepövd husmoder. Vi tacka för Ert intresse och inlägg, men då i det samma framkomma synpunkter, som redan tidigare varit synliga i diskussionen anse vi oss ej böra trötta läsekretsen med ett upprepande.

Ä och E. Era lustiga "grillfärgier" har roat oss och komma säkert vid tillfälle.

Örebro. Huvudredaktören! Djupare var ej hemligheten.

Fru Elise Lj-n, Newyork. "Den fundersamma" tillhör fortfarande redaktionen, men tiden har, tyvärr, ej givit henne något att fundera på.

Vän av poesi. Det är redaktionen med. Det är just därför vi så sällan ha den. Verkligt poesi växer nämligen inte på träd. Annars hade vi så gärna velat.

—::—

KVINNOVÄRLDEN.

De kristliga kvinnoöveringarna i Berlin, vilka tillsammans räknar 20,000 medlemmar, hava till sitt arbetsprogram anslutit även uppgiften att förse fattiga och hjälpbehövande mödrar med fullständig babyutrustning.

En klipsk engelsk hjärna har upfunnit en herrpyamas utan knappar. — En tidning anmärker härtill: Går det så raskt framåt på uppfinningarnas väg, kommer mannen snart att bli en oberoende varelse.

På grund av den underförstådda avin åt det kvinnliga hållet får denna eljes manliga notis sin plats under rubr. "Från kvinnovärlden".

Lämpliga konfirmationspresenter!
**Fick- och Upp-
Armbands-
C. A. PATERSON**
Kungsgatan 13.

Arla Mjöl

Distribution på glasflaskor.
Tel. 40781, 45699

gen Wiesner sin plats vid skrivbordet.

— Vad skall jag göra, ack Gud, vad skall jag göra?!

— Ingenting.

— Henry!

— Ingenting! Nu kommer det att visa sig. Inser hon, vad du varit för henne under alla dessa år, då stannar hon; om icke, då går hon, och då kan hon gå. Ty Franz, det är hög tid på att du rycker dig loss från detta sakernas olyckliga tillstånd, du går under på det!

— Och hon... hon går också i fördärvet! Jag älskar henne, Henry!

— Nu är det bara på dig jag tänker, Franz, jag vet vad du duger till, jag vet vad du är värd. Du får inte gå under. Sen får det bli med det andra, hur det vill.

— Jag skulle alltså låta detta ske? Det står jag inte ut med. Om hon går, så...

— Ack, Franz, det skall du nog komma över, och jag vill hjälpa dig med det så gott jag någonsin kan. Och när du en gång blivit fri... du med dina femtio år har ännu framtiden för dig! Ryck dig lös,

säger jag dig, från denna halvhet, detta bedrövliga beroende, ryck dig lös till varje pris! Och han gick fram till vännen och lade handen på hans skuldra: Vad Julie är värd för dig, det vet jag, Franz, ... men du är värd mer!

Den tilltalade sjönk ihop alltmätra och lade huvudet på armen.

Sakta gick Henry ut ur rummet.

VII.

Då var der Borgk efter klockan 6 på eftermiddagarna kom in i Elisabeths arbetsrum, mötte han numera nästan dagligen samma syn. Fiedler satt i stolen under palmen och höll en anteckningsbok i handen.

Elisabeth satt vid bordet med den tunga, engelska boken framför sig och läste högt ur det lärda arbetet, på begriplig tyska, om hon än då och då måste söka efter ord. På det runda lilla bordet vid divanen stod samovaren jämte koppar och övrig attiralj för teet.

Henry kysste sin fru på hand, Fiedler sprang upp för att hälsa på honom och med några alltid nya, älskvärda fraser bad van der Borgk, att de ej skulle låta störa sig. Han brukade ringa på Braune, så att Elisabeth ej skulle behöva avbryta läsningen för att ordna med hans te, och därefter sträcka ut sig på divanen för att röka eller läsa.

Och alltid blev hans ankomst anledning till en liten förändring i de båda andras sätt, utan att de troligen själva visste det. Elisabeths stämning ljöd klarare och varmare, hennes ögon lyste med livligare uttryck och hennes iver vid menings-skiljaktigheter och olika tolkningar blev allt större.

Fritz Fiedler däremot blev mera dämpad, och lät inte längre som eljest sina klara ögon vila på henne, så snart hon höll huvudet nedböjt. Hans ton blev en smula mera saklig; då hon livligt motsade honom, njöt han inte längre fullt så mycket av det som förut.

(Forts.).

—::—

Prisnedsättning!

Jyllenhamars
PATENTERADE
HAVREGRYN
nedsatta

1/1 paket 90 öre
1/2 » 50 öre